Motsatsernas harmoni

1. Världsalltet är korrumperat i grunden. Trots det är allt gott i slutändan.
2. Det är Guds kärlek och samtidigt romantisk kärlek som är svaret.
3. Ingen sanning utan lögn.
4. Examensbevis bevisar inget.
5. Humor är när det lägsta och det högsta möts och blir mänskligt.
6. Utan ondska vore livet inget äventyr.
7. Det enda förvånande här i världen är omvändelsen.
8. Vår tonårstid är att likna vid en kokong av gift. Men när vi kommer ur den är vi frälsta.
9. Tänk om man kunde vägledas genom livet av Herren snarare än av människornas dårskap.
10. Satan är där Gud inte är.
11. Gud är kanske död, men det måste inte betyda att han inte lever. För en övernaturlig tingest gäller andra regler än för människor.
12. Kan seendet betraktas som en skapelseakt? I sådana fall kanske vi ser saker i den ordningen Bibelns första verser beskriver, vilket innebär att enligt vår erfarenhet skapades himmel, jord etc. just i den ordning som Bibeln själv lär oss.
13. Gud är den som uppenbarar saker för oss; han visar oss världen och allt den rymmer. Jag utgår ifrån att Gud är inom oss snarare än i den yttre världen… om man ens kan göra en sådan distinktion.
14. Eftersom lidande och ondska är oundvikliga i det här livet måste vi lära oss att leva med dem båda. Förnekandet av något av dessa fenomen är omöjligt och försöket därtill försäkrar bådas eskalering.
15. Min definition av kristen: en som gör som Jesus. Min förklaring: kristen är den som följer honom och att följa i någons fotspår är att göra som den gjorde. Min slutsats: ingen kan vara sant kristen då ingen är kapabel till att fylla Jesus skor. Och ingen borde heller vilja bli nästa Jesus ty det är ett öde som är förenat med outsäglig smärta och förnedring. Samtidigt är alla kristna som någonstans inom sig har en frälsare, och det har alla.
16. Människan är i grunden sårbar. Att inse sin sårbarhet är en styrka snarare än en svaghet.
17. Det är lättare att veta om Guds existens än att leva i hans anda. Och det är definitionen av att leva i tro. Alltså är det lättare att veta än att tro. Det är lätt att veta men omöjligt att tro. Jag kan aspirera till att tro men jag kan uppnå vetande.
18. Tro har likheter med ordet trogen. Man kan inte tro utan att vara trogen någonting. Att vara trogen den kristna läran livet ut är svårt om inte omöjligt och man vet inte om man lyckats förrän det är för sent för att åtgärda sitt misstag och firandet av framgången kommer åtminstone inte ske i jordelivet.
19. Vad är skillnaden mellan filosofi och religion? Filosofi berättar för oss hur vi ska leva, religion berättar för oss hur vi ska dö.

20. Många kan konsten att göra en höna av en fjäder. Jag kan konsten att göra en fjäder av en höna.
21. Om ondskan: Sättet vi övervinner ondskan på är att först erkänna den, sedan acceptera den och slutligen mäkla fred med den. Eftersom ondskan är lika stark som godheten kommer den inte att förgöras – den är evig liksom det goda. Att brottas kan bara fungera till en viss gräns men slutligen måste man bli vän med den för i Bibeln står det att vi ska älska våra fiender. Den här fienden är inom oss men även den måste vi älska. När vi har blivit ett med ondskan upphör den att existera ty vi har fått makten över den – vi har blivit herrar över både gott och ont. Vad gör vi därefter? Vi kan finna meningen med livet, skapa den åt oss själva och varandra. Vi kan försöka bli den typ av person som kan göra vad som helst men väljer att göra det som är till Guds behag.
22. Skit i skitsnacket. Den som gräver i skit blir skitig om händerna.
23. Sensmoralen av uppståndelsen är att den som har Gud på sin sida kan övervinna allt motstånd, till och med döden.
24. Jesus var Kristus, inte kristen.
25. Världen är oändlighet och obefintlighet samtidigt.
26. Satan är han som talar sanning med onda avsikter.
27. Gud är överallt, men är han överintet?
28. Jag tror att vuxna inte alls behöver sova 8 timmar per dag och det är svårt att förstå avsikten med att lära ut detta.
29. Ondska är det som får världen att falla bakåt medan godhet är det som driver världen framåt. De är två krafter som håller varandra i schack och ingen kan existera utan den andre. Det finns en evig balans mellan dessa krafter och vi har alla båda krafterna inom oss.
30. Meningen med livet är att leva det, att vara människa fullt ut.
31. Livet är meningsfullt.
32. Kreativitet frigör vår själ.
33. Gud är den fulländade människan.
34. Förnekandet av Jesus Kristus är modern till alla synder för alla synder är ett förnekande av sanningen, vägen och livet.
35. Gud är både lagarna som styr universum och upphovet till de lagarna, men det är inte allt vad han är ty vi kan inte förklara honom – varken med ord eller med andra medel.
36. Vill du sprida dina idéer till massorna? Undervisa.
37. Ett träd som växer vid en förgiftad sjö skördar giftiga frukter.
38. Om trädets rötter är ruttna ruttnar hela trädet.
39. Vad har jag att tillägga? Bibeln är ju skriven!
40. Det är inte för mig att säga om jag är kristen eller inte. Det är upp till Herren. Om Herren befaller mig att vara kristen, då är jag det. Om han befaller mig att inte vara kristen, då är jag det inte.
41. Om musikens betydelse: musiken betyder allt för mig och har alltid gjort det. Det är mitt levebröd, det är min framgång. Jag hade aldrig lyckats i livet utan

detta enda. Hur skulle jag klara mig utan musiken? För musiken visar oss sanningar som orden aldrig kan nå fram till. Vad vi kan säga med ord bleknar i jämförelse med vad vi kan säga med toner. Och ändå har orden sådan makt. Så det borde säga något om musikens makt. Musikens makt är att visa oss den mäktigaste, att få en liten glims av hans andes kraft. Vi kan aldrig se hans ansikte, för då skulle vi döden dö. Men vi kan andas in hans ande för den är till för oss alla.

42. Hur kan vi uttala oss om musiken utan att stämma in i lovsång? Det går inte ty musiken är fredsmäklaren nummer ett. Musik är harmoni och harmonin i våra själar avspeglas mot världen och förgyller den, tämjer dess rabiata käkar och manar fram det goda hos oss alla. Vi behöver den, utan den är vi inget. Kanske var Aristoteles något på spåren med sin teori om sfärernas harmonik. Ty vad är världen om inte en avspegling av musikens former? Kunde världen se annorlunda ut än musiken? Borde inte musiken vara idén i sig och världen bara vara en blek avbild, ett försök att efterlikna perfektionen som ingen kan nå förutom Gud? Och Gud som skapade musiken är ännu större. Den helige ande sjunger genom oss när vi sjunger i våra körer, den helige ande spelar genom oss när vi spelar på våra instrument.
43. Vad är filosofin om inte ett försök att nå fram till sanningens kärna, dess essens? Och finns det något viktigare än sanningen? Visst, kärleken är en kandidat. Men vad är det ena utan det andra? För kärlek utan sanning är en lögn och ett bedrägeri medan sanningen utan kärlek är hatisk och meningslös. Vem bryr sig om sanningen om kärleken till livet saknas? För sanningen är varat och kärleken är kärleken till varat.
44. Vem är det som upplyser oss när vi får en insikt? Är det inte Herren själv? Han visar oss en sanning vi tidigare bortsåg ifrån. Men all okunskap är frivillig. Om vi vågade se sanningen i vitögat skulle vi ha färre krig. Men den är hård och kall och vi vill inte veta av den. Den största björntjänst som kan göras en människa är att visa honom hela sanningen. Den Gud väljer att göra så mot är en olycklig människa ty han har sett Guds ansikte och den som har sett det skall gå en hemsk död tillmötes. Men somliga kan se hans rygg och klara sig oskadda – se på Moses!
45. Wittgenstein såg världen som en rakt igenom logisk plats. Jag ser världen som en rakt igenom ologisk plats.
46. Den som anser sig vara fullärd kan ännu ingenting.
47. Världen är i grunden ett musikaliskt fenomen.
48. Finns det något sätt att hålla sig i skinnet när rykten går? Finns det något sätt att stå opåverkad i förhållande till alla dumheter som spys ut? De som spyr galla över andra äcklar mig. Är ryktet ens något som existerar eller ligger det i människans fantasi? Verkligheten står kvar och förblir. Det är det som inte kan rubbas, det som ingenting kan rasera. Verkligheten kommer att överleva när mänskligheten dör ut, verkligheten kommer att stå kvar när allting annat tar slut. Ty det finns två konstanter i universum: livet och döden. Det ena kan

inte existera utan det andra och därför kommer alltid något att finnas, liksom intet.

49. Utrotandet av varat är ondskans högsta mål. Den vill inget hellre än att befrias ifrån sig själv – och alla andra – och allt annat. Intet är ondskans Gud. ”Om bara intet var allt som inte fanns!” Men något annat finns och smärtan det skulle orsaka att förgöra allt, om det ens skulle gå att förgöra allt, spär på ondskans behov av att befrias från sig själv – och alla andra – och allt annat.
50. Det finns en del av oss alla som är evig. Det är den som kommer att få ett öde efter att vi dör. Antingen ett bra öde, eller ett dåligt öde. Den endes öde som vi kan veta något om är vårt eget. För kanske har min nära vän rätt i att vi alla i slutändan är ensamma. För vem kan egentligen se in i en annan människas själ, utom Gud?
51. En vuxen man eller kvinna bär inte hela världens öde på sina egna axlar utan bara sitt eget. Men det är illa nog då vårt öde är tätt förenat med ödet hos alla människor runtomkring oss. Ty ingen kan bli frälst om inte deras relationer är heliga och ingen relation kan vara helig om inte båda parterna riktar sin blick mot himlen i sina intentioner och i sina åtaganden.
52. **Lovsång till Godheten och Ondskan** Godhetens kärna är ansvarstagande. Den säger ja till att ta på sig de bördor den klarar av och säger nej till de bördor den inte kan hantera i längden. Godhetens kärna är att se ett problem och genast, utan tvekan, lösa det. För vad annars ska vi göra på denna planet? Men vad händer om vi ser problem som egentligen inte är problem? Inte vårt problem! Vi kunde inte ha vetat bättre – om vi inte kunde ha vetat bättre. Men ibland går det att tänka ett varv till för att se om det som ser ut som ett problem faktiskt är det. Ta ondskan till exempel. Självklart är ondskan ett problem, men den är bara ett problem i den mån vi inte är herre över den. Men kanske är inte ondska problemet utan lösningen. För ondskan är egentligen bara en konsekvens av vår fria vilja. När vi syndade för första gången blev vi sända till jorden där ondskan är ett faktum från dag ett. Svält, krig, avund, svartsjuka och vrede. Allt ont finns på jorden, inte i himlen. Det är definitionen av himlen: att det inte finns något ont där. Men är vi inte skapade för att leva på Jorden, där vi har valet att göra illa vår granne snarare än hjälpa honom? Tack vare det gör VI någonting gott när vi HJÄLPER vår granne snarare än skälper honom. Och tack och lov att vi inte bara är marionetter i ett stort fult spel, utan har egen fri vilja!
53. Vad hjälper det att avsky ondskan om avsky ändå är något ont? Är avskyn till för att avsky avskyn? Kommer inte avskyn avsky den avsky som avskyr avskyn isåfall? Och vem ska avsky personen som innehåller så mycket avsky för den avsky som avskyr den avsky som avskyr avskyn? Gud hjälpe mig om det finns någon lösning annat än att acceptera sin avsky och gå vidare.
54. Fokusera på livet efter detta för livet vi lever här på jorden är enbart ett jagande efter vind som det står i Predikaren. Den riktiga belöningen kommer senare och den är till för den del av oss som är evig och lever vidare efter

döden. Det kanske är den viktigaste delen av oss och den vi borde fokusera på att bevara eftersom den alltid kommer finnas.

55. **Vår fader som är i himlen** Han är alltså i himlen trots att människor säger att han är runtomkring oss. Visst, jag skulle hålla med om att helig ande är överallt omkring oss och den helige ande är en del av treenigheten. Men vad menas med att fadern är i himlen? Det innebär att han är den högste och därmed den rättfärdige domaren över alltet. Någon gång funderat över varför domaren sitter så högt upp i rättegångssalen? Kanske är det för att han har bestämmanderätt över den svarandes öde. Och det har han för att han har högre moralisk ställning än de andra i domstolen. Jesus finns definitivt i våra hjärtan mer än någon annan del av treenigheten. Med det sagt så är alla delar av treenigheten samtidigt en enda.
56. Allt gott kommer från Herren. Allt det onda kommer från Satan. Det sägs att Gud satte Satan i trädgården och att han därför är ansvarig för allt ont. Men Satan fanns i begynnelsen samtidigt med Gud för han är evig precis som Herren. Det går inte att komma ifrån den destruktiva kraften då den är en logisk nödvändighet när det finns en kreativ kraft. Ingen kan existera utan den andre.
57. Sanningen ligger i Jesus, inte i dig… men så är ju Jesus också i dig.
58. Separera människans tänkesätt från människan. För människan är en kärna och oavsett hur det stormar omkring den kärnan så förblir den konstant. Den är hård som stål och kan inte rubbas och är det som gör att människan är gjord i Guds avbild. Tankarna är som vädret medan människan i sig är jorden. Visst kan det blåsa lite men jorden kretsar ändå runt solen. Därför bör vi inte döma individen för vad som pågår i deras huvuden. Och därför bör vi behandla alla människor med samma värdighet.
59. Musikerblivandet är, liksom människoblivandet, ett evigt expanderande. Går man över en tröskel ser man längre fram en ny tröskel. Det är som när man reser runt jorden och aldrig kommer till jordens ände. Horisonten flyttar sig bortåt för varje steg man tar. På samma sätt är det med musikerblivandet och människoblivandet.
60. Vid arton års ålder bestämde jag mig för att försöka lösa ondskans problem en gång för alla. Det har jag jobbat på i över fem år. Nu tror jag att jag har kommit fram till en lösning, om det nu finns en lösning. Och jag fann den i Jesus.
61. De brukade säga ”alla vägar bär till Rom”. Men jag säger ”alla vägar bär till Guds rike”. Problemet är bara att de flesta inte vandrar på vägar utan i bästa fall på småstigar. Somliga försöker tränga sig fram genom omöjlig terräng. Andra kämpar sig fram över tundran. Men gemensamt för alla är att de rör på sig.

63A. De som fastnar vid teodicé-problemet tänker inte. Det är lösligt; bara för att något är svårlösligt betyder det inte att det är olösligt. Och ger man upp är man bara feg.

63B. Icke heller de som förnekar jungfrufödseln och uppståndelsen tänker ty bara för att det inte finns en förklaring betyder det inte att det inte hände. Och erkänner man inte miraklernas existens är man bara feg.

64.Bibeln är full med nötter att knäcka och mysterier att utforska. En tanke med Boken är att man ska komma ut klokare varje gång man läst i den.

65A. Varför är du inte god nog? Jo, därför att varat är gott. Därmed är icke-varat inte gott, det är alltså ont. Så du är god i direkt förhållande till hur mycket du är. Och är du allt du skulle kunna vara? Nej, för ingen har varit det genom tiderna utom en man och det är Jesus.

65B. Man kan därav dra slutsatsen att vi är som Jesus i direkt förhållande till hur mycket vi ÄR. Ty han sade: ”Jag är”.

66.Filosofi är ett ytligare lager än religionen, för religionen är grundstommen för allt. Filosofin är till för att göra religionen begriplig för människan.

67. Kanske njuter vi av att lyssna på musik av samma anledning som vi njuter av att se på solnedgången. Nämligen att skönhet helar människor.

68. Man brukar skilja mellan ord och gärning. Men ofta tänker man inte på att det är en gärning att tala och att vi dessutom säger något med våra gärningar.
69. Intet är en matematisk verklighet liksom alltet. När nu upptäckter har kommit till ljuset som antimateria visar det att även negativa tal är en fysisk verklighet.
70. Att Gud är god, det är vårt hopp. Det är inte någonting vi vet a priori. Gud är vägarna längs vilka världens händelser förlöper. Om de vägarna inte är goda så ändrar det föga för de är fortfarande tingens ordning. Så att försöka vandra längsmed vägarna, att dansa på de linor som Herren spänt upp, är vårt enda val. Det må vara den svåraste vägen, men det är också den enda vägen. Och om den visar sig vara god: så mycket bättre.
71. De som är minst rasistiska är de som pratar mest om invandrare. För vem är mest rädd för främlingen? Den som stirrar den rakt i ansiktet eller den som viker undan sin blick? Och varför viker man undan sin blick? Är det inte för att man inte vill möta de känslor som finns inuti som skulle uppfattas av samhället som politiskt inkorrekta? Och om man aldrig mött en känsla kan man vara säker på att den är djup och har legat och grott i åratal.
72. Sverige, som är ett av de lyxigaste länderna i världen att leva i är som en nöjespark utan inträdeskostnad. Desto värre blir det när man inser att tivolit har en mörk sida. Desto värre blir det när man inser att alla inte är välkomna trots att det är gratis inträde. För betalar du inte med pengar för att få tillgång till en lyx betalar du med något annat.
73. Ska vi verkligen beskylla regeringen för val som individer har gjort? Är inte det att ursäkta de människor som gjort fel i många fall?
74. Utan konflikt⇒ingen dialog|ingen dialog⇒inga framsteg.
75. Om det finns något jag är borde det också finnas något jag inte är.

76. Vi behöver balans mellan praktik och teori i våra liv. Exakt hur den balansen ser ut varierar från individ till individ.
77. Målet med vår tillvaro är att hjälpa varje människa till himlen och se till att de stannar där för evigt.
78. Människan har absolut en självisk sida, kanske är vi när det väl gäller rakt igenom själviska. Detta kommer sig av att helvetet existerar och att vi hellre ser någon annan där, eller för den delen alla andra där, än oss själva då smärtan är outhärdlig och lockar fram det värsta hos oss.
79. Konceptens universum är minst lika påtagligt som tingens universum.
80. Dansen som fenomen är mycket intressant. När vi ser någon dansa ser vi någon som följer världens ordning med hela sin varelse. Den som dansar låter sig manipuleras av den högste och är honom till lags genom att bli sedd av människor när den följer dessa osynliga trådar som visar vägen genom livet. På ett sätt är dansen en mycket vacker predikan för man förmedlar sitt budskap till publiken genom att röra sig och det man säger är redan sagt av Herren en gång i tiden. Det enda man gör när man dansar är att förverkliga, att känna och visa Herrens ord.
81. ”Gud är död” är nonsens eftersom gudar är eviga per definition. Nietzsche har lyckats motsäga sig själv med tre ord.
82. Kanske griper Gud inte in i all ondska i världen eftersom han vill låta oss utkämpa våra egna strider.
83. Nietzsche sade att Gud är död. Detta sades för över hundra år sedan. Det är viktigt att inse det. Vi har sett konsekvenserna av Guds död under föregående århundrade. Men Nietzsche trodde ju inte på Gud, så hur kunde en Gud som aldrig existerade dö? Kanske såg Nietzsche det som att Gud var ett koncept som hade blivit utraderat från människans medvetande efter all rationell kritik idén utsatts för. Det jag ser hända idag är att människor börjar minnas Gud igen. Det finns de som säger att Nietzsche menade att Gud aldrig skulle återuppstå igen men det är inte min förståelse efter att ha läst hans verk. Oavsett vad han tänkte ser jag det som att Gud i alla tider kan vinna över döden och att han har gjort det igen i och med att han har kommit tillbaka in i våra hjärtan efter alla blodbad.
84. Ödmjukhet kan i korthet sammanfattas med uttrycket ”du har mycket att lära”.
85. Motsatsen till ödmjukhet är inte hybris utan envishet.
86. Matematik bör studeras både uppåt och framåt.
87. Det som kan sägas om musik kan sägas med musik.
88. Paradoxer är det minst paradoxala som finns.
89. Antikrist är nödvändig för att om inte förstå Kristus så åtminstone närma sig en förståelse av honom.
90. Guds död är början på slutet. Så vi kan välja vilken väg vi vill ta: om Gud är död är vi dömda, lever han så äger vi evigt liv.
91. Allt pluralistiskt är samtidigt förenat under Herrens hand.
92. När det luktar bränt: sluta grilla.

93. En historia kan vara verkligare än det vi i dagligt tal kallar verkligheten.
94. Alla tänkbara världar måste med nödvändighet existera eftersom universum är oändligt och oändligheten innefattar allt. Varför annars kalla det världsalltet?
95. Hoppet som Jesus pratar om är att gå vidare längs livets stig trots hindren som står i ens väg och att inte ge upp utan gå vidare när hindren framstår som oöverstigliga.
96. Vi vill varken vara slavar under mörkret eller under ljuset. Vi vill vara fria ty människan är just i grund och botten fri.
97. Musik är konstarten som visar vad som skulle kunna komma att bli. Musik är den profetiska rösten som talar klarspråk men ändå alltid är gåtfull. Vem kan förstå musik, men samtidigt – vem kan undgå att förstå den? Vi letar efter något men vet inte vad – musiken vet det och berättar det för oss. Det är musikens roll, eller åtminstone en av dess roller.
98. Så länge det finns någon därute med handklovar är jag ännu inte fri. Handklovarna kan vara andliga, i vilket fall sanningen ska vara nyckeln till att låsa upp dem - eller så kan de vara fysiska, i vilket fall jag inte vet hur de kan öppnas. Men jag vet detta: att fysiska handklovar kommer att finnas så länge andliga handklovar sätts på människor.
99. Lyssna, läs och tala med hela ditt väsen. Lyssna genom att känna efter vilka strängar som kommer i dallring av musiken, eller tankar och bilder som flyger förbi under ett samtal. Läs utan att förtränga och låtsas att det inte berör dig, det som skrivs. Tala utan att dölja för allt är uppenbart för den som lyssnar och den som inte lyssnar märker ingenting.
100. Är döden sannerligen ett insomnande eller är det snarare – ett uppvaknande? Är det när vi dör som vi kan se allting som det verkligen är, som det verkligen var? Är det när vi dör som vi kan se allt som ska bli? Vem vet? Kanske är intet vägen till alltet, och det bortom…?
101. Jesus är sanningen, vägen och livet – alla tre i en person. Men hur kan en person vara alla tre sakerna? Kanske är alla tre sakerna de facto samma sak.
102. Att vara för bra är också en synd.
103. Det är viktigt när vi använder språket att inse att det jag tror att jag säger sällan är vad lyssnaren hör. Detta gäller framför allt när man kommunicerar skriftligt då man inte kan se den man pratar med. Ögonen tenderar att säga allt och om man inte ser dem hör man heller inte mycket.
104. Folk undrar om det finns en god mästerplan bakom allt som finns. Få stannar upp och frågar sig om en mästerplan kan vara god.
105. Att tänka gör lite… att handla gör mycket.
106. Med tanke på att musikinstrument kallas för musik-INSTRUMENT måste de användas såsom instrument för att göra musik. De är alltså inte ändamål utan medel för att nå ändamålet, vilket är musik.
107. Teknik är silver, hjärta är guld.
108. Att lära sig att leva som en filosof är att lära sig att leda som en filosof. Tänk på några stora filosofer: Sokrates, Aurelius och Salomo. Alla ledde de sina

respektive kullar och det var i det deras storhet som filosofer låg, inte i deras intellektuella skarpsinnighet eller deras skrifter. Deras skrifter är en biprodukt av deras verkan som levande varelser, inte resultatet av fåfänga strävanden efter storhet och berömmelse. Och inget ledarskap överträffar ledarskapet över den egna individen i fråga om svårighetsgrad och prioritet.

109. Erkännande i jordelivet är fåfänga, erkännande efter livet är ära.

110. Tillvaron betyder något per definition. Faktumet att vi en gång kommer upphöra att existera ändrar inte faktumet att vi en gång existerat. Spelar det någon roll att tillvaron är ändlig när upplevelsen av denna är av oändlig betydelse? Ingen kan säga att det ”inte spelade någon roll ändå eftersom det tog slut” när vi vet att det spelar roll i nuet.

111. Jag önskar att jag inte vore så ensam i min strävan efter ett heligt liv. I teorin är ju alla kristna delaktiga i denna strävan… men hur många sant kristna lever idag? Finns det en enda? Snart kommer floden om så inte är fallet. Om det bara fanns en grupp som kunde enas kring samma värderingar, om vi kunde stå enade mot ondskan i stället för att fly den. Men det är bara en flyktig dröm…

112. Vad är då detta, att växa upp? Är det inte att gradvis ersätta fantasivärlden med den verkliga världen? Att finna nöje, inte i flykten från, utan i mötet med världen. Blir inte romanförfattares verk mer och mer verklighetstrogna ju äldre de blir? Och är inte ett epos högkvalitativt i den mån det avspeglar världen? Och då inte världen i ett snävt perspektiv, utan världen såsom den ter sig för läsaren eller för diktaren eller för författaren.

113. Vad är världen? Är inte världen summan av alla intryck hos folket? Och vilka är folket? Alla tänkande individer, dvs. människor. Men är inte även andra arters tänkande del av det som utgör världen? Och Guds egen perception? Jo, det som utgör världen måste i slutändan vara allt som hör Gud till. Är himlen inte då också världen? Det är ett annat plan av denna men är också del av den, liksom dess motsats. Det enda vi med säkerhet kan klassificera som ”inte av denna värld” är dödsriket, dvs. riket av intet. Där härskar Satan själv.

114. Livets slut ställer dig inför ett val: vill du tillhöra intet eller alltet? Säger du ”ja” eller ”nej”? Det eviga livet är en gåva som du kan avvisa eller ta emot. Men sedan, måste det verkligen vara en fråga om antingen eller? Kan det inte vara en fråga om både och?

Av: Ludvig Jynnesjö